

- e. Den af forældrene, der ikke har forældremyndigheden, har ret til samvær med barnet. Samværsretten må lovfæstes for alle.
- f. Der etableres adgang til, at der kan træffes bestemmelser om midlertidig samværsret for en indehaver af forældremyndigheden under behandling af en sag om forældremyndighed ved retten eller statsamtet.

Ad 2

Med henblik på at sikre, at barnet kan bevare den bedst mulige kontakt med begge forældre, er det væsentligt at ændre den nuværende praksis for fastsættelse af samkvemsret, således at samværsmuligheden for den af forældrene, der ikke har forældremyndigheden, udvides.

Muligheden for løbende kontakt må væsentligt forbedres. Samtidig bør samværets omfang i langt

højere grad end efter den gældende praksis fastsættes efter et individuelt skøn i hvert enkelt tilfælde, bl.a. under hensyn til den hidtidige kontakt med barnet, barnets alder og den geografiske afstand.

Ad 3

Forældre og børn bør tilbydes hjælp til løsning eller mindskning af de problemer, der opstår efter et samlivsbrud. Ydelsen af denne hjælp kunne eventuelt henlægges til de amtskommunale børnerådgivningscentre.

Samtidig må den besluttende myndighed i forældremyndigheds- og samværsretssager have adgang til at trække på børnesagkyndig bistand gennem de amtskommunale børnerådgivningscentre og/eller ved konsulentbistand fra en børnesagkyndig, jfr. i det hele betænkning nr. 985/1983, side 166-170.